Pendakwa Raya lwn Lim Eng Tiong dan satu kes lagi

HIGH COURT (IPOH) — KES JENAYAH NOS 45–1 TAHUN 2007 DAN 45–8 TAHUN 2008
CHE MOHD RUZIMA PK
21 NOVEMBER 2014

Undang-Undang Jenayah — Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 — Empat pertuduhan memiliki senjata api, peluru dan kelongsong — Penafian oleh tertuduh — Sama ada pembelaan tertuduh berjaya membangkitkan keraguan munasabah ke atas kes pendakwaan — Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 ss 3, 4, 8

Tertuduh ('OKT') menghadapi empat pertuduhan iaitu melepaskan tembakan dengan niat menyebabkan kecederaan, satu kesalahan di bawah s 3 Akta Senjata Api (Penalti Lebih Berat) 1971 ('Akta') ('pertuduhan pertama'); memiliki senjata api iaitu sepucuk 'revolver', satu kesalahan di bawah s 8 Akta ('pertuduhan kedua'); memiliki beberapa peluru dan kelongsong peluru tanpa mempunyai lesen yang sah, satu kesalahan di bawah s 8 Akta ('pertuduhan ketiga'); dan menunjukkan senjata api dengan cara yang boleh mendatangkan ketakutan mati atau cedera, satu kesalahan di bawah s 4 Akta ('pertuduhan keempat'). Dalam pembelaannya, OKT pada sepanjang masa mendakwa tidak pernah memiliki sebarang senjata api. Menurut OKT, semasa kejadian, dia hanya membawa satu beg yang berisi wang gaji yang baru diperoleh dari majikannya, kad pengenalan dan telefon bimbit sahaja. Oleh itu adalah mustahil dia melepaskan tembakan kepada pihak polis yang mengejarnya dan telah menunjukkan apa-apa senjata api semasa mengambil motosikal mereka.

Diputuskan, mensabitkan OKT bersalah bagi keempat-empat pertuduhan:

(1) OKT hanya membuat penafian ke atas pemilikan sepucuk revolver serta peluru-peluru yang dikemukakan pihak pendakwaan. Keterangan yang berbentuk penafian semata-mata bukanlah satu keterangan yang boleh menimbulkan keraguan kepada kes pendakwa. OKT gagal menimbulkan apa-apa keraguan bagi pertuduhan pertama hingga keempat (lihat perenggan 18).

(2) Pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan keempat-empat tuduhan terhadap OKT tanpa sebarang keraguan yang munasabah. OKT didapati bersalah dan disabitkan ke atas keempat-empat pertuduhan (lihat perenggan 20).

(3) Undang-undang tidak memberikan pilihan kecuali hukuman mati bagi pertuduhan pertama. Dengan itu OKT dijatuhkan hukuman mati

mandatori. OKT dikenakan hukuman penjara untuk tempoh tujuh tahun dan disebat dengan rotan enam kali sebatan bagi pertuduhan kedua. Bagi pertuduhan ketiga, OKT dikenakan hukuman penjara lima tahun manakala bagi pertuduhan keempat, OKT dikenakan hukuman penjara sepanjang hayat (lihat perenggan 21).

[English summary

The accused had four charges against him ie for firing with intent of causing injury, an offence under s 3 of the Firearms (Increased Penalties) Act 1971 ('the Act') ('the first charge'); possessing a firearm ie a revolver, an offence under s 8 of the Act ('the second charge'); possessing several bullets and shells without a valid license, an offence under s 8 of the Act ('the third charge'); and showing a gun in a way that may cause fear of death or injury, an offence under s 4 of the Act ('the fourth charge'). In his defence, the accused at all times claimed that he did not possess any firearm. According to the accused, during the incident, he only carried a bag which contained salary received from his employer, identity card and handphone. Therefore, it was impossible for him to open fire to the police who was chasing him and showed any firearm when taking their motorcycle.

Held, convicting the accused guilty for all four charges:

(1) The accused had denied only to the ownership of the revolver and the bullet shells adduced by the prosecution. The evidence in the form of mere denial is not evidence which could cast doubt on the prosecution case. The accused had failed to raise any doubts for the first to fourth charges (see para 18).

(2) The prosecution had succeeded in establishing the four charges against the accused without any doubt. The accused was found guilty and convicted on all four charges (see para 20).

(3) The law does not provide an option except death penalty for the first charge. Therefore the accused was sentenced to death. The accused was sentenced to imprisonment for a term of seven years and whipped six strokes of the rattan for the second charge. As for the third charge, the accused was sentenced to imprisonment for a term of five years and for the fourth charge, the accused was sentenced to life imprisonment (see para 21).]]]]]

Nota-nota

Untuk kes-kes secara am, lihat 4(1) *Mallal's Digest* (4th Ed 2014 Reissue) perenggan 1065–1066.

Kes-kes yang dirujuk

PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar [2005] 6 MLJ 393 ; [2006] 1 CLJ 457, MP (diikut)
Mat v PP [1963] 1 MLJ 263;; [1963] 1 LNS 82 (diikut)
Balachandran v PP [2005] 1 CLJ 85, MP (diikut)
Ganapathy a/l Rengasamy v PP [1998] 2 MLJ 577, MP (dirujuk)
Mohamad Radhi bin Yaakob v PP [1991] 3 MLJ 169, MA (dirujuk)
PP v Saimin & Ors [1971] 2 MLJ 16 (dirujuk)
Sabarudin bin Non & Ors v PP [2005] 4 MLJ 37, MA (dirujuk)
Ali Tan bin Abdullah v PP [2013] 2 MLJ 676, MA (dirujuk)

Undang-undang yang dirujuk

Kanun Tatacara Jenayah s 182A

Yunus Ali (Yunus Ali & Kam) bagi pihak pemohon.
Haris Ong (Timbalan Pendakwa Raya Negeri Perak) bagi pihak pendakwaan.

Che Mohd Ruzima PK :

LATAR BELAKANG KES

[1] Lim Eng Tiong ('OKT') menghadapi empat pertuduhan yang didaftarkan melalui tiga kertas pertuduhan yang berlainan. Pertuduhan-pertuduhan tersebut adalah seperti mana berikut:

Bagi kes 45–1–07

Tuduhan Pertama (Pindaan)

Bahawa kamu pada 12 Januari 2006 jam lebih kurang antara pukul 10.00 malam hingga 10.45 malam di Kampung Baru, Kuala Sepetang di dalam daerah Larut Matang dan Selama, Negeri Perak, semasa melakukan kesalahan berjadual iaitu menghalang daripada ditahan oleh polis kamu telah melepaskan tembakan dengan niat untuk menyebabkan kecederaan kepadanya dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah Seksyen 3 Akta Senjatapi (Penalti Lebih Berat) 1971 dan boleh dihukum dibawah seksyen yang sama.

Tuduhan Kedua

Bahawa kamu pada 12 Januari 2006 jam lebih kurang antara pukul 10.00 malam hingga 10.45 malam di Kampung Baru, Kuala Sepetang di dalam daerah Larut Matang dan Selama, Negeri Perak, telah didapati dalam milikan kamu senjatapi iaitu sepucuk Revolver 38 'Cult 5' Mfg Co Hartford Ct Usa' nombor siri 593211 dengan menyalahi undang-undang dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah Seksyen 8 Akta Senjatapi (Penalti Lebih Berat) 1971 dan boleh dihukum di bawah Seksyen yang sama.

Bagi kes 45–8–07

Tuduhan

Bahawa kamu pada 12/1/2006 antara jam lebih kurang 10.00 malam hingga 10.45 malam, di Kampung Baru, Kuala sepetang, di dalam Daerah Larut Matang dan Selama, dalam Negeri Perak Darul Ridzuan telah didapati dalam milikan kamu:-

- 4 butir Peluru hidup 'FADERAL 38 SP',
- 2 butir peluru hidup 'FADERAL 38 SPECIAL',
-1 butir Peluru hidup 'WCC 02',
- 3 kelongsong peluru'FADERAL 38 SPL+P',
-1 kelongsong peluru 'FADERAL 38 SPECIAL',
- dan 1 kelongsong Peluru 'PMC SPL'

tanpa mempunyai lesen yang sah. oleh yang demikian kamu telah melakukan kesalahan di bawah seksyen B Akta Senjata Api 1960 dan boleh di hukum di bawah Seksyen yang sama

Bagi kes 45–8–08

Pertuduhan

Bahawa kamu pada 12 Januari 2006 antara jam 10.00 malam hingga 10.45 malam di Kampung Baru, Kuala Sepetang, di dalam daerah Larut Matang, Negeri Perak, semasa melakukan kesalahan berjadual iaitu melakukan rompakan sebuah motosikal nombor pendaftaran WBR 7170 dari milik Beh Eng Hock, KPT: 820407-08-5629 dan semasa melakukan kesalahan tersebut kamu telah menunjukkan sesuatu senjatapi dengan cara yang boleh mendatangkan ketakutan mati atau cedera kepada Beh Eng Hock, KPT : 820407-08-5629 dan oleh yang demikian kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah Seksyen 4 Akta Senjatapi (Penalti Lebih Berat) 1971 dan boleh dihukum di bawah peruntukan yang sama.

[2] Permohonan timbalan pendakwa raya ('TPR') untuk ketiga-tiga kes didengar sekali telah dibenarkan dan untuk tujuan perbicaraan, tuduhan kes 45–8–07 dirujuk sebagai tuduhan ketiga dan kes 45–8–08 dirujuk sebagai tuduhan keempat. Dengan itu keempat-empat tuduhan dibicarakan sekali. Perbicaraan telah dijalankan di hadapan pesuruhjaya kehakiman terdahulu yang mana telah membuat keputusan untuk melepas dan membebaskan OKT dari keempat-empat tuduhan di akhir kes pendakwaan tanpa dipanggil membela diri. Pihak pendakwa raya (PR) telah mengemukakan rayuan dan Mahkamah Rayuan telah memutuskan bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie ke atas keempat-empat tuduhan di akhir kes pendakwaan dan telah mengarahkan OKT membela diri di atas keempat-empat tuduhan.

FAKTA KES

[3] Berdasarkan kepada keterangan pihak pendakwaan, fakta ringkas kes adalah seperti berikut:

Pada 12 Jun 2006 kira-kira pukul 6.30 petang semasa SP3 bertugas sebagai Koperal Pentadbiran di Balai Polis Kuala Sepetang, telah menerima satu panggilan telefon dari orang awam yang bercakap melayu pelat cina. Maklumat yang diberi adalah mengenai adanya seorang lelaki cina yang membawa sedikit dadah dan sepucuk pistol di Kampung Seberang Kuala Sepetang. SP3 telah memaklumkan maklumat tersebut kepada Ketua Polis Balai (KPB) dan mendapat arahan supaya disiasat lanjut tentang maklumat yang diterima dan setelah mendapat pengesahan lanjut dari pemberi maklumat, KPB kemudiannya mengarahkan SP3 mengumpul anggota dan mendapat bantuan dari Ibu Pejabat Polis Daerah (IPD) Taiping. SP3 bersama tiga anggota polis yang lain telah keluar meronda dan setelah tiada sebarang hasil, SP3 kembali ke balai polis. Setiba di balai polis, didapati anggota dari IPD Taiping yang diketuai SP9 telah tiba. SP3 memberi taklimat ringkas kepada SP9 dan anggotanya. Semasa taklimat tersebut, SP3 mendapat satu lagi panggilan telefon dari pemberi maklumat yang mengatakan orang yang disyaki telah mendarat di kawasan Kampung Dapur Arang, Kuala Sepetang. Kesemua enam orang anggota polis kecuali SP3 telah bermotosikal ke lokasi sasaran bagi menjalankan serbuan dengan diketuai oleh SP9. SP9 bergerak agak lewat sedikit dari empat anggota yang lain.

Sesampai di Kampung Baru Dapur Arang, SP6 telah melihat seorang lelaki cina seperti dalam maklumat sedang berjalan kaki. Mereka memberhentikan motosikal dalam jarak 20 meter dari orang yang disyaki. Salah seorang anggota polis telah menjerit 'Berhenti, Polis'. Orang yang disyaki terus melarikan diri dan pada masa yang sama SP6 dan SP7 nampak satu percikan api serta mendengar satu letupan dari arah orang yang disyaki. Anggota polis terus mengejar orang yang disyaki. SP6 dan SP5 bermotosikal dan SP7 berserta seorang lagi anggota, Lans Koperal Hanafiah berlari mengejar orang yang disyaki. Semasa mengejar, anggota polis telah melepaskan beberapa das tembakan. Orang yang disyaki kemudiannya kelihatan merampas sebuah motosikal kepunyaan SP4. SP6 kemudiannya melihat orang yang disyaki menaiki motosikal tersebut dan SP6 berserta SP5 terus mengejar orang yang disyaki yang menghala ke jalan besar pekan Kuala Sepetang. Sesampai di lampu isyarat Simpang, SP6 telah merapati motosikal orang yang disyaki. Dalam keadaan motosikal masih bergerak, SP6 telah melompat ke arah motosikal orang yang disyaki lalu kedua-duanya jatuh ke sebelah kiri jalan. Orang yang disyaki bergelut dengan SP6 dalam keadaan pistol masih di tangannya. SP5 datang membantu dan SP6 berjaya merampas pistol dan tangan orang yang disyaki dapat digari. SP6 kemudiannya menyerahkan pistol, peluru dan beg berisi peluru yang dirampas kepada SP9 yang tiba kemudiannya di tempat tangkapan. P6 kemudiannya diarah mengiringi orang yang disyaki ke Hospital Taiping dan kemudiannya balik ke IPD Taiping membuat laporan polis (P33). Orang yang disyaki dikenal pasti sebagai OKT dalam kes ini.

A PERBICARAAN PERINGKAT PEMBELAAN

[4] Saya mengambil alih pendengaran kes ini setelah pesuruhjaya kehakiman terdahulu yang mendengar dan membuat keputusan di akhir kes pendakwaan telah bersara. Tugas saya adalah untuk menyambung dengar kes ini di peringkat pembelaan setelah Mahkamah Rayuan membenarkan rayuan PR. Saya telah membaca dan meneliti nota-nota keterangan dan juga rekod rayuan yang telah difailkan oleh pihak PR semasa rayuan ke atas keputusan pembebasan OKT. Saya mengambil maklum dan mengikuti panduan yang putuskan Mahkamah Persekutuan dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 yang telah menggariskan langkah-langkah yang perlu diambil oleh mahkamah bicara seperti mana berikut:

> For the guidance of the courts below, we summarise as follows the steps that should be taken by a trial court at the close of the prosecution's case:
>
> (i) the close of the prosecution's case, subject the evidence led by the prosecution in its totality to a maximum evaluation. Carefully scrutinise the credibility of each of the prosecution's witnesses. Take into account all reasonable inferences that may be drawn from that evidence. If the evidence admits of two or more inferences, then draw the inference that is most favourable to the accused;
>
> (ii) ask yourself the question: If I now call upon the accused to make his defence and he elects to remain silent am I prepared to convict him on the evidence now before me? If the answer to that question is 'Yes'. then a prima facie case has been made out and the defence should be called. If the answer is 'No' then, a prima facie case has not been made out and the accused should be acquitted;
>
> (iii) after the defence is called, the accused elects to remain silent, then convict;
>
> (iv) after defence is called, the accused elects to give evidence, then go through the steps set out in *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263;; [1963] 1 LNS 82 (di samping itu keputusan kes-kes *Public Prosecutor v Anwar bin Ibrahim (No 3)* [1999] 2 MLJ 1; *Looi Kow Chai & Anor v Public Prosecutor* [2003] 2 MLJ 55 dan *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 1 CLJ 85 berkaitan penilaian bukti di akhir kes pendakwaan di tahap penilaian maksimum juga saya rujuk).

[5] Saya yakin dan percaya bahawa Mahkamah Rayuan telah menilai dan menimbang segala bukti yang ada bagi membuktikan inti pati pertuduhan terhadap OKT pada tahap penilaian maksimum di akhir kes pendakwaan. Saya juga yakin dan percaya bahawa dari keterangan yang ada, Mahkamah Rayuan percaya akan kewujudan fakta-fakta yang membuktikan inti pati ke empat-empat tuduhan serta telah mengambil kira kewujudan fakta-fakta tersebut sangat berkemungkinan yang mana seseorang yang waras akan mendapati fakta-fakta tersebut wujud dan telah berlaku. Saya turut yakin dan

percaya bahawa Mahkamah Rayuan telah meletakkan persoalan iaitu, setelah penilaian kes pendakwaan dibuat di atas tahap penilaian maksimum, OKT dipanggil membela diri dan jika OKT memilih untuk berdiam diri adakah Mahkamah Rayuan bersedia untuk mendapati OKT bersalah dan disabitkan di atas kesalahan tersebut? Sudah tentulah persoalan tersebut telah ditanya dan jawapannya sudah tentulah positif. Dengan sebab itulah Mahkamah Rayuan telah berpuas hati pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie ke atas keempat-empat tuduhan dan OKT telah diarahkan membela diri di atas tuduhan-tuduhan tersebut. Atas keyakinan tersebut, saya mendengar kes di peringkat pembelaan dengan meletakkan diri saya sebagai telah menilai di tahap penilaian maksimum keterangan di akhir kes pendakwaan dan satu kes prima facie telah dibuktikan terhadap OKT di atas ke empat-empat tuduhan. Setelah OKT dipanggil membela diri, saya bersedia untuk mendapati OKT bersalah dan disabitkan di atas keempat-empat tuduhan sekiranya OKT memilih untuk berdiam diri.

[6] Walau bagaimanapun dalam kes ini OKT telah memilih untuk memberi keterangan di atas sumpah sebagai pilihan untuk membela diri. Oleh itu, saya perlulah meneliti dan menilai keterangan di peringkat pembelaan dengan sentiasa mengingatkan diri saya kepada langkah-langkah yang telah digariskan dalam kes *Mat v Public Prosecutor*.

KETERANGAN PERINGKAT PEMBELAAN

[7] Semasa memberi keterangan di atas sumpah dari kandang saksi, OKT telah memberi keterangan berikut:

> Pada tahun 2012 beliau bekerja sebagai nelayan di Kuala Sepetang dan tinggal di Dapur Arang. Pada jam lebih kurang pukul 9 hingga 10 malam, 12 Januari 2012 OKT bercadang hendak balik ke Taiping setelah balik dari bekerja. OKT menunggu kawannya datang menjemputnya di Kuala Sepetang. OKT memakai baju berwarna hitam dan berseluar putih serta membimbit satu beg yang mengandungi wang, kad pengenalan dan telefon bimbit. Semasa menunggu kawannya, OKT mendengar orang menjerit. OKT menoleh ke arah jeritan tersebut dan mendapati ada 2 ke 3 orang yang berlari ke arahnya. OKT ketakutan dan melarikan diri menuju ke sebuah lorong. Semasa tiba di lorong tersebut, OKT mendengar bunyi letupan. OKT tidak tahu bunyi apa dan menganggapnya bunyi mercun kerana masa itu hampir dengan perayaan Tahun Baru Cina. Selepas itu OKT lihat ada 2 orang dengan satu motosikal. Ingatkan orang yang mengejarnya hendak merompaknya, OKT menjadi takut dan telah menuju ke arah motosikal tersebut untuk mendapat pertolongan. Setiba dekat dengan motosikal, OKT nampak pembonceng motosikal jatuh dan badannya berlumuran darah. OKT tidak tahu apa puncanya orang itu jatuh dan berdarah. OKT terus mengambil motosikal tersebut dan memecut melarikan diri ke arah Taiping. Masa itu OKT masih mendengar bunyi letupan di belakangnya. OKT takut dan bercadang nak ke Balai Polis Simpang. Setiba di persimpangan lampu isyarat Simpang, OKT hendak membelok ke kiri. Masa itu masih kedengaran bunyi letupan dan kemudiannya

kaki OKT terkena 2 das tembakan. OKT pun jatuh dari motosikal dan merasa sakit di bahagian paha dan memegang kakinya yang kena tembakan tersebut. Setelah itu OKT pengsan dan hanya sedarkan diri ketika berada di katil hospital. OKT menafikan memegang apa-apa senjata api pada malam tersebut dan dengan itu adalah mustahil untuk melepaskan apa-apa tembakan ke arah orang yang mengejarnya. OKT menafikan pengetahuan ke atas eksibit P21B, sepucuk revolver 38 serta 7 peluru hidup dan 5 kelongsong peluru yang dikemukakan pihak pendakwa. OKT tidak pernah lihat P21B sebelum ini dan hanya melihatnya di mahkamah. OKT juga menafikan memakai baju P13A pada malam tersebut.

[8] Semasa disoal balas, OKT memberitahu bahawa beliau menunggu kawannya bernama 'Ah Yi' untuk datang mengambilnya di Kuala Sepetang. Semasa menunggu tersebutlah OKT mendengar suara orang menjerit dan OKT merasa takut kalau ada orang hendak merompaknya kerana pada masa itu OKT sedang membawa wang tunai dua ke tiga ribu ringgit duit gaji yang dibayar majikannya pada hari tersebut selepas bekerja di laut. OKT mengesahkan ada dengar bunyi letupan di belakangnya dan ia terus melarikan diri. OKT juga mengesahkan telah mengambil sebuah motosikal dari dua orang awam, walau bagaimanapun menafikan memegang apa-apa senjata api pada masa itu. Oleh itu adalah mustahil ia menembak ke arah orang yang mengejarnya dan menunjukkan senjata api tersebut kepada SP4 semasa mengambil motosikal tersebut. OKT juga menafikan telah menandatangani P35, senarai bongkar.

UNDANG-UNDANG

[9] Tugas mahkamah bicara di akhir sesuatu kes jenayah secara nyatanya digariskan di bawah peruntukan s 182A Kanun Tatacara Jenayah. Untuk memudahkan rujukan, secara verbatim peruntukan tersebut adalah seperti mana berikut:

> Section 182A Procedure at the conclusion of the trial
>
> (1) At the conclusion of the trial, the Court shall consider all the evidence adduced before it and shall decide whether the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt.
>
> (2) If the Court finds that the prosecution has proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall find the accused guilty and he may be convicted on it.
>
> (3) If the Court finds that the prosecution has not proved its case beyond reasonable doubt, the Court shall reco rd an order of acquittal

Nyata peruntukan tersebut adalah jelas dan mudah difahami berdasarkan kepada penggunaan bahasa yang begitu mudah dan jelas. Maknanya di bawah peruntukan tersebut, pihak pendakwa perlulah membuktikan kesnya tanpa keraguan yang munasabah di akhir sesuatu kes. Oleh itu bagi membolehkan seseorang OKT itu terlepas dari disabitkan atas sesuatu tuduhan, ia hanya perlu menimbulkan keraguan sahaja kepada kes pendakwaan.

[10] Sementara itu bentuk pembuktian yang dikenakan oleh undang-undang kepada pihak pendakwaan dan pihak pembelaan dalam sesuatu kes jenayah sebelum boleh ditentukan sesuatu kes itu telah dibuktikan tanpa keraguan yang munasabah telah secara jelasnya diputuskan oleh Mahkamah Persekutuan di dalam kes *Balachandran v Public Prosecutor* [2005] 2 MLJ 301; [2005] 1 CLJ 85:

> Proof beyond reasonable doubt involves two aspects. While one is the legal burden on the prosecution to prove its case beyond reasonable doubt the other is the evidential burden on the accused to raise a reasonable doubt. Both these burdens can only be fully discharged at the end of the whole case when the defence has closed its case. Therefore a case can be said to have been proved beyond reasonable doubt only at the conclusion of the trial upon a consideration of all the evidence adduced as provided by s 182A (1) of the Criminal Procedure Code. That would normally be the position where the accused has given evidence. However, where the accused remains silent there will be no necessity to re-evaluate the evidence in order to determine whether there is a reasonable doubt in the absence of any further evidence for such a consideration. The prima facie evidence which was capable of supporting a conviction beyond reasonable doubt will constitute proof beyond reasonable doubt.

Oleh itu, apa yang pihak pembelaan perlu buat untuk melepaskan OKT dari disabitkan atas tuduhan yang dihadapinya ialah hanya dengan mengemukakan keterangan yang boleh meragukan kes pendakwaan sahaja tanpa diikat dengan apa-apa beban pembuktian. Beban pembuktian adalah sentiasa berada di bahu pihak yang mendakwa.

[11] Seperti yang telah dinyatakan sebelum ini, dalam menilai keterangan di akhir sesuatu kes jenayah, saya sentiasa berpandukan kepada langkah-langkah yang telah digariskan oleh Hakim Sufian (pada ketika itu) dalam kes *Mat v Public Prosecutor* [1963] MLJ 263; ; [1963] 1 LNS 82 seperti mana berikut:

> The position may be conveniently stated as follows:
>
> (a) If you are satisfied beyond reasonable doubt as to the accused's guilt... Convict.
>
> (b) If you accept or believe the accused's explanation... Acquit.
>
> (c) If you do not accept or believe the accused's explanation... Do not convict but consider the next steps below.
>
> (d) If you do not accept or believe the accused's explanation and that explanation does not raise in your mind a reasonable doubt as to his guilt... Convict
>
> (e) If you do not accept or believe the accused's explanation but nevertheless it raises in your mind a reasonable doubt as to his guilt... Acquit

Berdasarkan keputusan tersebut, jika mahkamah tidak menerima atau mempercayai keterangan pembelaan, OKT belum lagi boleh disabitkan. Mahkamah perlulah mengambil langkah untuk menilai keterangan pembelaan dan jika pada minda mahkamah mendapati ada keraguan yang dibangkitkan dalam keterangan pembelaan tersebut, OKT perlulah dibebaskan dari tuduhan.

[12] Prinsip dalam kes *Mat v Public Prosecutor* telah dirujuk dalam kes *Ganapathy a/l Rengasamy v Public Prosecuter* [1998] 2 MLJ 577 bila mana keputusan majoriti Mahkamah Persekutuan yang di sampaikan oleh Shaik Daud HMR memutuskan:

> It needs to be remembered that however weak a defence may be, trial judges being judges of both fact and law should not just brush aside the defence on the basis that the prosecution witnesses are to be believed and not the defence. Where the law casts the onus of giving an explanation upon an accused person, and the explanation is given, which is consistent with innocence, the court is duty bound to consider whether it might reasonably be true, although not convinced of its truth. On the issue of the court's duty to consider the defence, the age old decision in *Mat v Public Prosecutor* is still good law today as it was then. This was followed by the Supreme Court in *Mohamad Radhi bin Yaakob v Public Prosecutor* [1991] 3 MLJ 169.

[13] Sementara itu dalam kes *Mohamad Radhi bin Yaakob v Public Prosecutor* [1991] 3 MLJ 169Mahkamah Persekutuan menjelaskan lagi langkah yang perlu diambil oleh hakim bicara semasa menilai keterangan jika tertuduh dipanggil membela diri:

> If defence is called, the duty of the accused is only to cast a reasonable doubt in the prosecution case. He is not required to prove his innocence beyond reasonable doubt.
>
> To earn an acquittal, the court may not be convinced of the truth of the defence story or version. Raising a reasonable doubt in the guilt of the accused will suffice. It is not, however, wrong for the court to be convinced that the defence version is true, in which case the court must order an acquittal. In appropriate cases it is also not wrong for the court to conclude that the defence story is false or not convincing, but in that instance, the court must not convict until it asks a further question, that even if the court does not accept or believe the defence explanation, does it nevertheless raise a reasonable doubt as to his guilt? It is for this reason that in dealing with the defence story or explanation, the majority of judges rightly prefer to adopt straightaway the legally established 'reasonable doubt' test, rather than to delve in the 'believable and convincing' test before applying the 'reasonable doubt' test.

ANALISIS DAN DAPATAN

[14] Berpandukan kepada peruntukan undang-undang dan autoriti-autoriti yang telah dinyatakan tersebut, saya menilai keterangan di peringkat

pembelaan dan seterusnya menilai keseluruhan kes yang ada di hadapan saya bagi menentukan sama ada pihak pembelaan telah menimbulkan sebarang keraguan kepada kes pendakwaan atau pendakwaan telah berjaya membuktikan kesnya tanpa sebarang keraguan yang munasabah terhadap OKT di atas keempat-empat tuduhan di akhir kes.

[15] Saya sentiasa mengingatkan diri saya bahawa tugas OKT hanyalah untuk menimbulkan keraguan kepada kes pendakwaan. Berdasarkan ingatan tersebut, saya meneliti dan menimbang keterangan yang diberikan OKT dalam pembelaannya. OKT tidak memanggil mana-mana saksi lain, oleh itu keterangan OKT di peringkat pembelaan tidak disokong oleh mana-mana keterangan lain.

[16] Keterangan solo OKT adalah mudah. Cerita yang diberikan dalam keterangan pembelaan tidak ada bezanya dengan cerita yang dikemukakan di peringkat pendakwaan. OKT tidak menafikan beliau berada di tempat kejadian, tidak menafikan beliau melarikan diri apabila mendengar ada orang menjerit dan kelihatan berlari ke arahnya, tidak menafikan telah mengambil sebuah motosikal dari dua orang awam dan melarikan diri dengan motosikal tersebut dan tidak menafikan beliau telah ditembak semasa melarikan diri dengan motosikal tersebut. Keseluruhan cerita OKT tersebut adalah selari dengan cerita dalam keterangan saksi-saksi pihak pendakwaan. Apa yang dinafikan OKT hanyalah mengenai kewujudan sepucuk revolver dan peluru yang dikatakan pihak pendakwaan berada dalam milikan OKT. OKT pada sepanjang masa mendakwa tidak pernah memiliki sebarang senjata api. Pada masa kejadian, OKT hanya membawa satu beg yang berisi wang gaji yang baru diperoleh dari majikannya, kad pengenalan dan telefon bimbit sahaja. Oleh itu adalah mustahil beliau melepaskan tembakan kepada pihak polis yang mengejarnya dan telah menunjukkan apa-apa senjata api kepada SP4 serta rakannya semasa mengambil motosikal mereka.

[17] Persoalan yang perlu dijawab oleh mahkamah ialah adakah pihak pembelaan telah berjaya menimbulkan keraguan kepada kes pendakwaan? Sebelum diputuskan perkara tersebut wajar kiranya dirujuk kepada beberapa prinsip undang-undang yang telah diputuskan berkaitan dengan makna 'keraguan yang munasabah'. Dalam kes *Public Prosecutor v Saimin & Ors* [1971] 2 MLJ 16, Hakim Sharma telah memutuskan:

> The following definition of 'reasonable doubt' is often quoted:
>
> > It is not mere possible doubt, because everything relating to human affairs and depending upon moral evidence is open to some possible or imaginary doubt. It is that state of the case which after the entire comparison and consideration of all the evidence leaves the minds of the jurors in that condition that they cannot say they feel an abiding conviction to a moral certainty of the truth of the charge.

It has again been said that 'reasonable doubt' is the doubt which makes you hesitate as to the correctness of the conclusion which you reach. If under your oaths and upon your consciences, after you have fully investigated the evidence and compared it in all its parts, you say to yourself I doubt if he is guilty, then it is a reasonable doubt. It is a doubt which settles in your judgment and finds a resting place there.' Or as sometimes said, it must be a doubt so solemn and substantial as to produce in the minds of the jurors some uncertainty as to the verdict to be given. A reasonable doubt must be a doubt arising from the evidence or want of evidence and cannot be an imaginary doubt or conjecture unrelated to evidence.

Hakim Abdoolcader (pada ketika itu) dalam kes *Public Prosecutor v Datuk Haji Harun bin Haji Idris & Ors* [1977] 1 MLJ 180 telah menjelaskan perkataan 'keraguan yang munasabah' seperti mana berikut:

> ...It is not necessary for the defence to prove anything and all that is necessary for the accused to do is to give an explanation that is reasonable and throws a reasonable doubt on the case made out for the prosecution. It cannot be a fanciful or whimsical or imaginary doubt, and in considering the question as to whether a reasonable doubt has been raised, the evidence adduced by and the case for the defence must be viewed in at least some amount of light, not necessarily bright sunlight, but certainly not against the dark shadows of the night...

Sementara itu dalam kes *Sabarudin bin Non & Ors v Public Prosecutor* [2005] 4 MLJ 37 Gopal Sri Ram HMR (pada ketika itu) telah membuat pemerhatian berikut:

As to what is meant by 'reasonable doubt' we would refer to Underbill's treatise on The Law of Criminal Evidence (5th Ed, vol 1, at p 34) where the learned author states as follows:

> The doubt to be reasonable must be such a one as an honest, sensible and fair-minded man might, with reason, entertain consistent with a conscientious desire to ascertain the truth. An honestly entertained doubt of guilt is a reasonable doubt. A vague conjecture or an inference of the possibility of the innocence of the accused is not a reasonable doubt. A reasonable doubt is one which arises from a consideration of all the evidence in a fair and reasonable way. There must be a candid consideration of all the evidence and if, after this candid consideration is had by the jurors, there remains in their minds a conviction of the guilt of the accused, then there is no room for a reasonable doubt. (Emphasis added.)

In our judgment, the learned judge's direction unto himself amply met the requirements suggested by the learned author in the aforesaid passage with which we wholly agree. It is only after a careful analysis of the evidence that he came to the conclusion that the accused had not raised a reasonable doubt.

Jelasnya dari keputusan yang dinyatakan tersebut, bolehlah disimpulkan bahawa mahkamah ketika menimbang keterangan yang dikata menimbulkan keraguan yang munasabah akan mengetepikan pembelaan yang berbentuk khayalan, kebarangkalian yang terpencil, dugaan yang kabur atau suatu kesimpulan dari satu kemungkinan. lanya memadai jika OKT dapat menimbulkan keraguan yang sesuai

dengan kebarangkalian yang munasabah berdasarkan kelakuan dan tingkah laku manusia biasa serta dalam peredaran alam semula jadi yang biasa juga.

[18] Setelah saya meneliti dan menimbang keterangan OKT, saya berpandangan dan mendapati bahawa OKT hanya membuat penafian ke atas pemilikan sepucuk revolver P21B serta peluru-peluru yang dikemukakan pihak pendakwaan. Keterangan yang berbentuk penafian semata-mata bukanlah satu keterangan yang boleh menimbulkan keraguan kepada kes pendakwa. Azahar Mohamed HMR (pada ketika itu) dalam kes *Ali Tan bin Abdullah v Public Prosecutor* [2013] 2 MLJ 676 telah memutuskan:

> Indeed, mere denial or presenting a bare story of innocence, such as in the circumstances of the present case, cannot amount to reasonable doubt. The court's acceptance of the explanation offered by an accused person must be based upon reason and common sense, and cannot be illogical or irrational. The existence of reasonable doubt is dependent upon the totality of the evidence and on an examination of all the evidence in a fair and reasonable manner and not in isolation.

Jelasnya kewujudan keterangan yang boleh menimbulkan keraguan yang munasabah perlulah bergantung kepada keseluruhan bukti yang ada. Pemeriksaan bukti secara adil serta munasabah hendaklah dibuat. Ini bermakna keterangan pihak pembelaan tidaklah boleh dilihat dan dinilai secara berasingan.

[19] Setelah menilai dan menimbang keseluruhan keterangan yang ada, iaitu keterangan yang dikemukakan pihak pendakwaan dan keterangan pembelaan yang diberikan oleh OKT, saya mendapati OKT gagal menimbulkan apa-apa keraguan kepada kes pihak pendakwaan di atas keempat-empat tuduhan. Penafian OKT dibandingkan dengan keterangan lain yang ada di hadapan saya tidak dapat membangkitkan sebarang keraguan yang munasabah kepada kes pendakwaan. Oleh itu OKT gagal menimbulkan sebarang keraguan bagi tuduhan pertama, yang mendakwa OKT melepaskan tembakan dengan niat mendatangkan cedera semasa melakukan kesalahan berjadual iaitu menghalang daripada ditahan oleh pihak polis. Bagi tuduhan kedua, yang mendakwa OKT memiliki sepucuk revolver. Bagi tuduhan ketiga, yang mendakwa OKT memiliki tujuh peluru hidup dan lima kelongsong peluru dan bagi tuduhan keempat, yang mendakwa OKT telah menunjukkan sepucuk senjata api yang boleh mendatangkan ketakutan mati atau cedera kepada SP4 semasa melakukan rompakan sebuah motosikal milik SP4.

KEPUTUSAN

[20] Di akhir kes, saya mendapati dan memutuskan pihak pendakwa telah berjaya membuktikan keempat-empat tuduhan terhadap OKT tanpa sebarang keraguan yang munasabah. Dengan itu juga saya mendapati OKT bersalah dan

disabitkan di atas keempat-empat tuduhan-tuduhan pertama (pindaan), tuduhan kedua, tuduhan ketiga dan tuduhan keempat.

HUKUMAN

[21] Tuduhan pertama (pindaan)

Undang-undang tidak memberi pilihan kecuali hukuman mati. Dengan itu OKT dijatuhkan hukuman mati mandatori.

Tuduhan kedua

OKT dikenakan hukuman penjara untuk tempoh tujuh tahun dan disebat dengan rotan enam kali sebatan. Penjara dikira dari tarikh ditangkap semula.

Tuduhan Ketiga

OKT dikenakan hukuman penjara lima tahun dari tarikh tangkap semula.

Tuduhan Keempat

OKT dikenakan hukuman penjara sepanjang hayat.

OKT disabitkan bersalah bagi keempat-empat pertuduhan.

Reported by Afiq Mohamad Noor